



VÝROČNÝ ZÁVÄZOK DOBROVOLNÍKA

Účel GTP: „Organizácia GTP v poslušnej službe Ježišovi Kristovi násobí verných správcov a mobilizuje kolegiálne skupiny vzájomnej zodpovednosti, k budovaniu dôvery a pestovaniu štedrého, miestneho dávania na Božie dielo.“

Toto prehlásenie o účele a štyri programy GTP (vyučovanie, školenie, tímová práca a súprava nástrojov) je možné realizovať len v spolupráci medzi zamestnancami a regionálnymi sprostredkovateľmi (RS – dobrovoľníkmi, ktorí slúžia v 12 regiónoch po celom svete, (ktoré odpovedajú 12 oblastiam Lausannského hnutia).

Z tohto dôvodu budú GTP a všetci regionálni sprostredkovatelia, každoročne preukazovať svoj záväzok podpisom tohto prehlásenia.

Ako regionálny sprostredkovateľ (RS) GTP každoročne:

- Potvrďím prehlásenie viery: Lausannský záväzok (dodatok A).
- Potvrďím kódex etiky a správania GTP (dodatok B).
- Potvrďím súhlas s účelom, programami a zásadami GTP.
- Budem sa modliť, postiť sa a v spolupráci s generálnym riaditeľom GTP vytvoríme ročný plán pre región.
- Zaviazem sa k tomu, že budem riaditeľom školení pre viac učeníkov vernej správy.
- Zaviazem sa slúžiť ako dobrovoľník.
- Stanem sa aktívnym účastníkom každoročných globálnych stretnutí GTP (každý október).
- Budem pracovať na vybudovaní kultúry štedrosti v súlade s filozofiou partnerstva a správcovstva GTP.

GTP sa každoročne zaviazá regionálnym sprostredkovateľom (RS) GTP k nasledovnému:

- Generálny riaditeľ sa bude modliť, postiť a spolupracovať s regionálnym sprostredkovateľom na ročnom pláne spolupráce.
- Vyšle aspoň jedného člena tímu GTP, aby slúžil v spolupráci s regionálnym sprostredkovateľom.
- Povedie k účtovníctvu, vyškolí a poskytne regionálnemu sprostredkovateľovi zdroje pre prácu, pomocou stretnutí cez Zoom jedenkrát za štvrtrok.
- Uhradí náklady za účasť regionálneho sprostredkovateľa na každoročnom globálnom zhromaždení t.j. každý október.
- Uhradí vopred schválené cestovné výdavky a výdavky na akciách za školenie GTP.
- Poskytne regionálnemu sprostredkovateľovi knihy a materiály pre schválenie školení.
- Bude zdieľať kritériá pre schválenie školenia GTP.
- Prepojí cirkvi a organizácie, ktoré majú záujem o spoluprácu v danom regióne s regionálnym sprostredkovateľom.
- Bude spolupracovať v dialógu s RS ohľadom: nominácie zamestnancov GTP z regiónu.

K preukázaniu tohto záväzku obe strany pripájajú svoje podpisy:

Gary G. Hoag, Ph. D.
Generálny riaditeľ, Global Trust
Partners

Dátum

Regionálny sprostredkovateľ GTP

Dátum

ÚVOD

My, príslušníci cirkvi Ježiša Krista z viac ako 150 národov, účastníci Medzinárodného kongresu o svetovej evanjelizácii v Lausanne, chválime Boha za jeho veľké spasenie a radujeme sa zo spoločenstva, ktoré nám dal so sebou samým a s ostatnými veriacimi. Hlboko sa nás dotýka, čo Boh koná v dnešnej dobe. Naše nedostatky nás nútia k pokániu a doteraz neukončená úloha evanjelizácie je pre nás výzvou. Veríme, že evanjelium je Božou správou pre celý svet a pre Kristovu milosť sme odhodlaní poslúchnuť jeho príkaz zvestovať evanjelium každému človeku a získavať učeníkov v každom národe. Preto túžime vyhlásiť svoju vieru a svoje predsavzatie a zverejniť tento záväzok.

1. BOŽÍ CIEĽ

Vyznávame svoju vieru v jedného večného Boha, Stvoriteľa a Pána sveta, Otca, Syna a Ducha Svätého, ktorý vládne nad všetkým podľa svojej vôle. Povoláva si z tohoto sveta svoj ľud, ktorý potom posielal do sveta späť, ako svojich služobníkov a svedkov pre šírenie svojho kráľovstva, pre rast Kristovho tela a pre slávu svojho mena. Vyznávame v zahanbení, že sme často svoje povolanie zapierali a vo svojom poslaní chybovali tým, že sme sa pripodobňovali svetu alebo sa od sveta izolovali. Radujeme sa však z toho, že i v hlinených nádobách evanjelium zostáva vzácnym pokladom. Túžime sa znovu odovzdať Pánovi, aby sme tento poklad mohli pomocou Ducha Svätého urobiť známym celému svetu (Iz 40,28; Mt 28,19; Ef 1,11; Sk 15,14; Ján 17,6.18; Ef 4,12; 1 Kor 5,10; Rim 12,2; 2 Kor 4,7.)

2. AUTORITA A MOC BIBLIE

Prehlasujeme božskú inšpiráciu, pravdivosť a autoritu celého Starého a Nového zákona, ako jediného napísaného Božieho slova bez chyby vo všetkom, čo tvrdí. Prijímame Božie slovo, ako jediné neomylné pravidlo viery a života. Tiež prehlasujeme moc Božieho slova k dosiahnutiu jeho cieľa spásy. Zvest' Biblie je určená pre celé ľudstvo. Veď Božie zjavenie v Kristovi a v Písme je nemenné. Osvecuje myslenie Božieho ľudu v každej kultúre, aby videl pravdu Písma živo svojimi vlastnými očami, a tak celej cirkvi stále viac ukazuje na mnohostrannú Božiu múdrosť. (2 Tim 3,16; 2Pt 1,21; Ján 10,35; Iz 55,11; 1Kor 1,21; Rim 1,16; Mt 5,17-18; Júdov 3; Ef 1,17-18; Ef 3,10.18.)

3. JEDINEČNOSŤ A VŠESTRANNOSŤ KRISTA

Vyznávame, že je iba jeden Spasiteľ a len jedno evanjelium, aj napriek tomu, že evanjelizačných prístupov je celá rada. Uvedomujeme si, že každý človek má určité poznanie Boha skrze všeobecné Božie zjavenie vo stvorení. Odmietame však myšlienku, že toto poznanie môže spasiť, pretože ľudia potláčajú pravdu svojou bezbožnosťou. Ako neporovnávajúc sa s Kristom a evanjeliom odmietame tiež akúkoľvek podobu synkretizmu (zlučovania protikladných náboženských smerov) a dialógov, z ktorých by vyplývalo, že Kristus hovorí rovnakým spôsobom skrze všetky náboženstvá a ideológie. Ježiš Kristus, ktorý je jediný Boh-človek a dal seba samého, ako výkupné za hriešnikov, je jediným prostredníkom medzi Bohom a človekom. Nie je iného mena, ktoré by nás mohlo spasiť. Pre hriech spejú všetci k záhube, avšak Boh miluje každého človeka a nechce, aby niekto zahynul, ale aby všetci činili pokánie. Tí, ktorí odmietajú Krista, odmietajú radosť zo spasenia a odsudzujú sa k večnému odlúčeniu od Boha. Hovoriť o Ježišovi Kristovi ako o „Spasiteľovi sveta“ neznamená, že každý človek bude v konečnom dôsledku spasený, ani že všetky náboženstvá ponúkajú spasenie v Kristovi. Znamená to však vyhlásenie Božej lásky k svetu hriešnikov a výzvu pre všetkých ľudí, aby mu ako Spasiteľovi a Pánovi, odpovedali osobným odovzdaním sa v pokánie a vo viere. Ježiš Kristus je vyvýšený nad všetky mená. Túžobne očakávame deň, kedy pre ním pokľakne každé koleno a každý jazyk vyzná, že je

Pán. (Gal 1,6-9; Rim 1,18-32; 1Tim 2,5-6; Sk 4,12; Ján 3,16-19; 2 Pt 3,9; 2 Sol 1,7- 9; Ján 4,42; Mt 11,28; Ef 1,20-21; Fil 2,9-11.)

4. PODSTATA EVANJELIZÁCIE

Evanjelizovať znamená hlásať radostnú správu, že Ježiš Kristus zomrel za naše hriechy, vstal z mŕtvych podľa Písma, kraľuje ako Pán, dáva odpustenie hriechov a oslobodzujúci dar Ducha Svätého každému, kto koná pokánie a verí. Prítomnosť kresťanov vo svete je nevyhnutná pre evanjelizáciu, rovnako ako dialóg, ktorého účelom je citlivo načúvať v snahe o porozumenie. Evanjelizácia sama o sebe znamená zvestovanie historického, biblického Krista, ako Spasiteľa a Pána, s cieľom presvedčiť ľudí, aby ho osobne vyznali ako Pána nad svojim životom a boli tak zmierení s Bohom. Pri zvestovaní posolstva evanjelia nemáme právo zakrývať cenu nasledovania. Všetkých, ľudí, ktorí ho chcú nasledovať, Ježiš aj dnes vyzýva, aby zapreli sami seba, vzali na seba svoj kríž a zjednotili sa s jeho novým spoločenstvom. Výsledkom evanjelizácie je: poslušnosť Kristovi, začlenenie Kristovi, začlenenie sa do jeho cirkvi a zodpovedná služba svetu. (1Kor 15,3-4; Sk 2,32-39; Ján 20,21; 1 Kor 1,23; 2 Kor 4,5; 5,11.20; L 14,25- 33; Mk 8,34; Sk 2,40.47; Mk 10,43-45.)

5. KREŠŤANSKÁ SOCIÁLNA ZODPOVEDNOSŤ

Vyznávame, že tak ako je Boh Spasiteľom, tak je aj Sudcom všetkých ľudí. Preto by sme mali zdieľať jeho starosť o spravodlivosť, zmierenie v celej ľudskej spoločnosti a o oslobodenie človeka z každého útľaku. Pretože je ľudstvo stvorené k Božiemu obrazu, má každý človek bez ohľadu na rasu, náboženstvo, farbu pleti, kultúru, sociálne postavenie, pohlavie či vek, vnútornú dôstojnosť, pre ktorú má byť predmetom úcty a služby, nie vykorisťovania. Preto vyjadrujeme ľútosť nad tým, čo sme zanedbali a tiež nad tým, že sme evanjelizáciu a sociálny záujem niekedy považovali za vzájomne sa vylučujúcu činnosť. Aj napriek tomu, že zmierenie človeka s človekom nie je zmierenie s Bohom, sociálne pôsobenie nie je evanjelizácia, politické oslobodenie neznamená spásu, vyznávame, že k našej kresťanskej povinnosti patrí evanjelizácia a spoločensko-politický záujem. Oboje je nutné k vyjadreniu nášho učenia o Bohu a o človeku, našej láske k blížnemu a našej poslušnosti Ježišovi Kristovi. Posolstvo o spasení zároveň obsahuje odsúdenie každej formy odcudzenia, útľaku a diskriminácie. Nemali by sme sa báť napádať zlo a nespravodlivosť, kdekoľvek sa prejaví. Keď človek prijme Krista, je znovuzrodený do jeho kráľovstva a musí sa snažiť na jeho spravodlivosť nie len ukazovať, ale tiež ju rozširovať uprostred nespravodlivého sveta. Spasenie, ktoré sme dostali, nás má premieňať vo všetkých našich osobných a sociálnych povinnostiach. Viera bez skutkov je mŕtva. (Sk 17,26.31; Gn 18,25; Iz 1,17; Ž 45,7; Gn 1,26-27; Jakub 3,9; Levitikus 19,18; Luk 6,27.35; Jakub 2,14-26; Ján 3,3.5; Mt 5,20; 6,33; 2 Kor 3,18; Jakub 2,20.)

6. CIRKEV A EVANJELIZÁCIA

Vyznávame, že Ježiš Kristus posielal svojich vykúpených ľudí do sveta rovnako, ako Otec poslal jeho, čo vyžaduje rovnako hlboké a náročné prestúpenie sveta. Musíme vyjsť zo svojich cirkevných a duchovných get a preniknúť do nekresťanskej spoločnosti. V poslaní cirkvi obetavo slúžiť, je evanjelizácia prvoradou úlohou. Svetová evanjelizácia vyžaduje, aby celá cirkev niesla celé evanjelium do celého sveta. Cirkev, ktorá hlása kríž, však musí sama niesť znamenie kríža. Ak cirkev zrádza evanjelium alebo sa jej nedostáva živej viery v Boha, naozajstnej lásky k ľuďom, či svedomitej poctivosti vo všetkých veciach, vrátane podpory materiálnej a finančnej, stojí v ceste evanjelizácii. Cirkev je spoločenstvom Božieho ľudu a nie inštitúciou a nesmie sa stotožňovať so žiadnou konkrétnou kultúrou, sociálnym alebo politickým systémom, či ľudskou ideológiou. (Ján 17,18; Ján 20,21; Mt 28,19-20; Sk 1,8; Sk 20,27; Ef 1,9-10; 3,9-11; Gal 6,14.17; 2 Kor 6,3-4; 2 Tim 2,19-21; Filip 1,27.)

7. SPOLUPRÁCE V EVANJELIZÁCII

Vyznávame, že Božím cieľom je naozajstná, viditeľná jednota cirkvi. K jednote nás nabáda aj evanjelizácia, pretože jednota naše svedectvá posilňuje, rovnako ako naša nejednotnosť evanjelium o zmierení podkopáva. Uvedomujeme si však, že organizačná jednota môže mať rôzne formy a nemusí nutne evanjelizácii napomáhať. Aj napriek tomu my, kto máme rovnakú biblickú vieru, by sme mali byť v tesnom spojení v spoločnosti, práci a svedectvách. Vyznávame, že naše svedectvo bolo niekedy zmarené hriechom individualizmom a zbytočným zdvojením. Sľubujeme, že budeme hľadať hlbšiu jednotu v pravde, uctievaní, svätosti a misií. Usilujeme sa o rozvoj funkčných oblastí spolupráce v podpore misie cirkvi, v strategickom plánovaní, vo vzájomnom povzbudzovaní a v zdieľaní prostriedkov a skúseností. (Ján 17,21-23; Ef 4,3-4; Ján 13,35; Filip 1,27; Ján 17,11-23.)

8. CIRKEV V EVANJELIZAČNOM PARTNERSTVE

Radujeme sa, že začalo nové misijné obdobie. Dominantné role západných misií sa rýchlo strácajú. Pán Boh pripravuje v mladých cirkvách úplne nové možnosti pre svetovú evanjelizáciu a ukazuje tým, že zodpovednosť evanjelizovať patrí celému Kristovmu telu. Všetky zbory by sa mali pýtať Boha a samé seba, čo majú robiť, aby mohli zasiahnuť svoje okolie a vyslať misionárov aj do iných častí sveta. Stále musíme svoju misijnú zodpovednosť a svoju úlohu prehodnocovať. Týmto spôsobom sa rozvinie rastúca spolupráca medzi cirkvami a viac vynikne univerzálny charakter Kristovej cirkvi. Tiež sme Bohu vďační za organizácie, ktoré pracujú na prekladaní Biblie, na teologickej výuke, v zdieľaných prostriedkoch, kresťanskej literatúre, evanjelizácii, misiách, na poli cirkevnej obnovy a v ďalších špecializovaných oblastiach. Tiež sa aj ony musia podrobovať stálemu sebahodnoteniu a skúmať svoju účinnosť, ako časť misie cirkvi. (Rim 1,8; Filip 1,5; Filip 4,15; Sk 13,1-3; 1 Sol 1,6-8.)

9. NALIEHAVÁ NUTNOSŤ EVANJELIZAČNÉHO ÚLOHY

Viac než 2,7 miliardy ľudí, čiže viac než dve tretiny ľudstva, ešte nepočuli evanjelium. Hanbíme sa za to, že toľko ľudí zostalo bez povšimnutia; je to pre nás a celú cirkev stálou žalobou. Teraz sa však v rôznych častiach sveta prejavuje nečakaná ochota prijímať Pána Ježiša Krista. Sme presvedčení, že nastal vhodný čas, kedy by sa cirkvi a para cirkevné organizácie mali skutočne modliť za spasenie tých, ku ktorým sa evanjelium ešte nedostalo a zahájiť nové úsilie k dosiahnutiu evanjelizácie celého sveta. Niekedy je potrebné znížiť počet misionárov a finančnú podporu v krajinách, kde už evanjelium hlásané bolo, aby miestne národné cirkvi prebrali viac vlastnej zodpovednosti a aby sa uvoľnili prostriedky pre tie časti sveta, kde evanjelium ešte nebolo zvestované. Misionári by mali voľne cestovať medzi všetkými kontinentami sveta, v duchu pokornej služby. Cieľom je, aby pomocou všetkých prostriedkov a čo najskôr mal každý človek príležitosť počuť, pochopiť a prijať dobrú správu. Nemôžeme predpokladať, že tohto cieľa je možné dosiahnuť bez obetí. Všetci sme otrasení chudobou miliónov a znepokojení nespravodlivosťou, ktorá ju spôsobuje. Tí z nás, ktorí žijú v hojnosti, prijímajú za svoju povinnosť viesť jednoduchý spôsob života, aby mohli hojnejšie prispieť k uľahčeniu utrpenia aj ku evanjelizácii. (Ján 9,4; Mt 9,35-38; Rim 9,1-3; 1 Kor 9,19-23; Mk 16,15; Iz 58,6-7; Jak 1,27; Jak 2,1-9; Mt 25,31-46; Sk 2,44-45; Sk 4,34-35.)

10. EVANJELIZÁCIA A KULTÚRA

Vytvorenie stratégií pre svetovú evanjelizáciu vyžaduje hľadanie nových ciest. Pod Božím vplyvom potom bude výsledkom rast cirkví, hlboko zakorenených v Kristovi, s blízkym vzťahom k vlastnej kultúre. Kultúra musí byť vždy skúšaná a posudzovaná Písmom. Pretože človek je Božie stvorenie, niektoré aspekty kultúry sú krásne a dobré. Pretože však človek padol, je celá kultúra poškvrnená hriechom a niektoré jej aspekty sú dokonca démonické. Evanjelium nestavia jednu kultúru nad druhú, ale hodnotí všetky kultúry podľa vlastných kritérií pravdy a spravodlivosti a v každej z nich presadzuje morálne hodnoty. Misijné organizácie až príliš často

vyvažovali s evanjeliom tiež cudziu kultúru a potom viac než k Písmu boli viazané ku kultúre. Kristovi evanjelisti sa musia pokorne držať od všetkého okrem svojej vlastnej identity, aby sa mohli stať služobníkmi druhých a cirkiev sa musí snažiť kultúru premeniť a obohatiť – to všetko k Božej sláve. (Marek 7,8.9.13; Gn 4,21-22; 1 Kor 9,19-23; Filip 2,5-7; 2 Kor 4,5.)

11. VZDELÁVANIE A VEDENIE

Vyznávame, že nám niekedy záležalo viac na raste počtu členov cirkvi, než na duchovnom prehĺbení, a tým sme oddelili evanjelizáciu od kresťanskej výchovy. Tiež priznávame, že niektoré z našich misií príliš pomaly pripravovali a povzbudzovali miestni predstavitelia cirkvi, k plneniu ich zodpovedných úloh. Chceme rešpektovať miestne princípy a prajeme si, aby každá cirkev mala svojich miestnych predstaviteľov, ktorí by kresťanský spôsob vedenia neprejavovali v nadradenosti, ale v službe. Uvedomujeme si, že treba zlepšiť teologické vzdelávanie zvlášť pre vedúcu cirkiev. V každej krajine by mal byť účinný vzdelávací program pre kazateľov a laikov týkajúci sa vierouky, učeníctva, evanjelizácie, výchovy a služby. Tieto vzdelávacie programy sa nesmú opierať o stereotypné metódy, ale mali by ich iniciatívne vypracovať miestni ľudia na základe biblických právd. (Kol 1,27-28; Sk 14,23; Títovi 1,5.9; Mk 10,42-45; Ef 4,11-12.)

12. DUCHOVNÝ ZÁPAS

Uvedomujeme si, že sme zapojení do stáleho duchovného boja s mocnosťami a silami zla, ktoré sa snažia zničiť cirkiev a zmať jej úlohu vo svetovej evanjelizácii. Vieme, že sa musíme vyzbrojiť Božou výzbrojou a viesť tento boj duchovnými zbraňami: pravdou a modlitbou. Činnosť nášho nepriateľa totiž odhaľujeme nie len vo falošných ideológiách mimo cirkiev, ale tiež vnútri cirkvi, vo falošných evanjeliách, ktoré prekrucujú Písmo a stavajú človeka na miesto Božie. Potrebujeme bdelosť a schopnosť rozlišovať, aby sme si zachovali biblické evanjelium. Priznávame, že my sami nie sme voči svetským myšlienkam a jednaniam odolní, že sme náchylní podľahnúť sekularizácii. Niekedy napríklad zanedbávame dôsledné štúdie o raste cirkvi, ako početnej, tak aj duchovnej, aj napriek tomu, že sú správne a cenné. Inokedy v túžbe zaistiť si dobrú odozvu na evanjelium kompromitujeme svoje poslanstvo, manipulujeme poslucháča nátlakovou taktikou a nadmerne nás zamestnávajú štatistické údaje, s ktorými niekedy nakladáme aj nečestne. To všetko je svetské. Cirkev musí byť vo svete, ale svet nesmie byť v cirkvi. (Ef 6,12; 2 Kor 4,3-4; Ef 6,11; Ef 6,13-18; 2 Kor 10,3-5; 1 Ján 2,18-26; Gal 1,6-9; 2 Kor 2,17; 2 Kor 4,2; Ján 17,15.)

13. SLOBODA A PRENASLEDOVANIE

Bohom ustanovenou povinnosťou každej vlády je zaisťovať podmienky mieru, spravodlivosti, v ktorých by cirkiev mohla poslúchať Boha, slúžiť Pánu Ježišovi Kristovi a kázať evanjelium bez prekážok. Preto sa modlíme za predstaviteľov štátu a žiadame ich, aby zaručovali slobodu myslenia a svedomia, slobodu praktizovať a propagovať náboženstvo podľa Božej vôle, tak ako je to vyhradené vo Všeobecnej deklarácii ľudských práv. Tiež vyjadrujeme hlbokú starosť o všetkých, ktorí boli neprávom uväznení a hlavne o svojich bratov, ktorí trpia pre svoje svedectvo o Pánovi Ježišovi. Sľubujeme, že sa za nich budeme modliť a pracovať na ich oslobodení. Zároveň odmietame nechať sa zastrašiť ich osudom. S Božou pomocou sa tiež budeme stavať proti nespravodlivosti a budeme sa snažiť zostať verní evanjeliu za každú cenu. Nezabúdame na upozornenie Pána Ježiša, že prenasledovanie je nevyhnutné. (1Tim 1,1-4; Sk 4,19; 5,29; Kol 3,24; Žid 13,1-3; Luk 4,18; Gal 5,11; 6,12; Mt 5,10-12; Ján 15,18-21.)

14. MOC DUCHA SVÄTÉHO

Veríme v moc Ducha Svätého. Otec poslal svojho Ducha, aby svedčil o Jeho Synovi; bez jeho svedectva je naše svedectvo neplodné. Usvedčenie z hriechu, viera v Krista, znovuzrodenie a kresťanský rast, to všetko je jeho práca. Duch Svätý je ďalej misijným Duchom; z cirkvi naplnenej Božím Duchom by teda evanjelizácia mala

vychádzať spontánne. Cirkev, ktorá nie je misijnou cirkvou, sama sebe odporuje a uhaša Ducha Svätého. Svetová evanjelizácia bude možná len vtedy, keď Duch Svätý obnoví cirkev v pravde, múdrosti, viere, svätosti, láske a moci. Preto vyzývame všetkých kresťanov, aby sa modlili za navštívenie zvrchovaného Ducha Božieho, aby na jeho ľudе bolo vidieť všetko jeho ovocie a aby všetky jeho dary obohatili telo Kristovo. Iba vtedy sa stane celá cirkev vhodným nástrojom v jeho rukách tak, aby celá zem počula jeho hlas. (1 Kor 2,4; Ján 15,26-27; 16,8-11; 1 Kor 12,3; Ján 3,6-8; 2 Kor 3,18; Ján 7,37-39; 1 Sol 5,19; Sk 1,8; Ž 85,4-7; 67,1-3; Ga 5,22-23; 1 Kor 12,4-31; Rim 12,3-8.)

15. DRUHÝ KRISTOV PRÍCHOD

Veríme, že sa Ježiš Kristus osobne a viditeľne vráti späť s mocou a slávou, aby dokončil svoje spasenie a súd. Toto zaslúbenie o jeho príchode je ďalším podnetom k našej evanjelizácii, pretože si pripomíname jeho slová, že „najsôr musí byť evanjelium hlásané celému svetu“. Veríme, že obdobie medzi Kristovým nanebovstúpením a jeho novým príchodom, musí byť naplnené misijnou činnosťou Božieho ľudu, ktorý nemá právo túto činnosť ukončiť skôr, než nastane koniec. Tiež si pripomíname jeho varovanie, že prídu falošní kristovia a falošní proroci, ako predchodcovia konečného antikrista. Preto ako pyšný, sebavedomý sen odmietame predstavu, že by človek bol schopný vybudovať ideálne pomery na zemi. Naša kresťanská istota spočíva v tom, že Boh dokončí svoje kráľovstvo a my tento deň vzhliadame s veľkým očakávaním; očakávame nové nebo a novú zem, kde bude spravodlivosť a kde bude Boh panovať naveky. Zatiaľ sa znovu vydávame do služby Kristovi a ľuďom v radostnej poddanosti jeho vláde nad celým našim životom. (Mk 14,62; Heb 9,28; Mk 13,10; Sk 1,8-11; Mt 28,20; Mk 13,21-23; 1 Ján 2,18; 4,13; Luk 12,32; Zj 21,1-5; 2 Pt 3,13; Mt 28,18.)

ZÁVER

Preto vo svetle tejto našej viery a nášho odhodlania, vstupujeme spoločne s Bohom do slávnostnej zmluvy, budeme sa modliť, plánovať a spolupracovať na evanjelizácii celého sveta. Vyzývame ostatných, aby sa k nám tiež pridali. Kiež nám Boh pomáha svojou milosťou a pre svoju slávu, aby sme boli verní tejto našej zmluve! Amen, aleluja!

DODATOK B: KÓDEX ETIKY A SPRÁVANIA SA GTP

Kódex etiky a správania sa si kladie za cieľ posilniť desať hodnôt GTP: kresťanský záväzok, počúvanie, pokornú službu, globálnu rozmanitosť, partnerstvo, biblické učenie, splnomocnenie ku službe, transparentnosť, štandardy, zodpovednosť a trvalú vzájomnú závislosť.

Týchto desať prehlásení má korene vo dvoch najväčších prikázaniach Písma: milovať Boha a blížneho (Matúš 22,36-40). Sú uvedené, aby ich bolo možné každý rok potvrdiť a zdôrazniť tak naše hodnoty a posilniť naše svedectvo a globálne svedectvo.

1. **Kresťanský záväzok:** Venujte pozornosť svojmu vzťahu s Ježišom Kristom praktizovaním vnútorných disciplín (rozjímanie, modlitba, pôst, štúdium), vonkajších disciplín (jednoduchosť, samota, podriadenie, služba) a spoločných disciplín (vyznanie, uctievanie, vedenie, oslava). Starosť o vlastnú dušu nám umožní starať sa o druhých.
2. **Načúvanie:** Pri osobnej komunikácii buďte rýchli k počúvaniu, pomalí k hovoreniu a pomalí k hnevu, a súčasne v komunikácii prostredníctvom iných kanálov, ako sú videokonferencie, telefónne hovory, e-mail a ďalšie formy, prejavujte milosť a trpezlivosť a v prípade potreby zachovávajte mlčanlivosť, aby bola zachovaná dôvera medzi osobami.
3. **Pokorná služba:** Dávajte najavo postoj pokornej služby v osobnom jednaní s ľuďmi, aj v korešpondencii tým, že sa budete snažiť porozumieť potrebám ostatných a slúžiť im, ako najlepšie viete a pritom budete robiť všetko v láske. To môže vyžadovať, aby ste do úsilia, ktoré presahuje vaše schopnosti alebo možnosti angažovali ďalších ľudí.
4. **Globálna rozmanitosť:** Vyjadrujte druhým nesebeckú úctu bez ohľadu na vek, rasu, etnický pôvod, farbu pleti, národnosť, pohlavie a postavenie. V rámci organizácie GTP a globálnej siete, ktorej slúžime, si prejavujte vzájomný rešpekt, pretože každý človek bol stvorený k Božiemu obrazu a má rovnakú hodnotu.
5. **Partnerstvá:** Spolupracujte vo vzájomných partnerstvách pomocou daru a prostriedkov, ktoré Boh zveril každému z nás, aby sme umožňovali ľuďom poznať evanjelium Ježiša Krista. GTP bude spolupracovať s podobne zmýšľajúcimi organizáciami, ktoré súvisia s našim cieľom a hodnotami zameranými na evanjelium.
6. **Biblické učenie:** Prostredníctvom štúdia a svojho správania ukazujeme, že veríme, že Božie slovo je konečnou autoritou vo všetkých záležitostiach viery a praxe. Pravidelne ho budeme vyučovať prijímajúcim skupinám, pretože mení naše životy a formuje životy všetkých, ktorým slúžime.
7. **Splnomocnenie ku službe:** Pomáhajte druhým spôsobom, ktorý im bude umožňovať rásť a umožní im pomáhať druhým. Robíme to prostredníctvom školení, modlitieb a sústavných rozhovorov, pretože si uvedomujeme, že naša práca si kladie za cieľ násobiť učeníkov vernej správy. Budeme sa tiež snažiť zaistiť zdroje pre všetkých, ktorým slúžime.
8. **Transparentnosť:** Chráňte Božiu česť tým, že sa budete usilovať o to, aby ste žili osobne a profesionálne tak, aby vám nebolo možné nič vytknúť. V rámci organizácie budeme mať partnerov pre pridelovanie a súhlasíme, že budeme udržiavať vhodné hranice voči ostatným, aby sme svojimi slovami alebo činmi nemanipulovali, ani nezneužívali žiadne vzťahy.
9. **Štandardy pridelovania:** Dodržujte štandardy zodpovedného správcovstva v našej správe a nabádajte ostatných na celom svete, aby sa k tejto práci pripojili. Robíme to, pretože veríme, že keď sa verne riadime

Božím plánom, umožňujeme Božím pracovníkom, aby prinášali ovocie a znášali utrpenie s pokojom a radosťou.

10. **Trvalá vzájomná závislosť:** Pomáhajte prakticky pri výchove učeníkov, ktorí dôverujú v Boha a vedia že poslušnosť je cesta k udržateľnosti, zakorenená v Božej hojnosti. To znamená, že nebudeme rozdávať dary, ktoré vytvárajú závislosť na ľudskej podpore. Našou úlohou je pomáhať si navzájom riadiť sa Božím plánom a vzájomne si slúžiť.